

festivalová recenzia – **program pre mladé publikum**

O VLKOVI, KTORÝ VYPADOL Z KNIŽKY

Nezávislé divadelné zoskupenie Odivo

autorka recenzie: Tamara Vajdíková

predstavenie na festivale Dotyky a spojenia:

21. 6. 2022 v Martine

Vlk, ktorý hľadal sám seba

Ocitli ste sa už niekedy v komikse? Naživo? Tí, ktorí videli rozprávku *O vlkovi, ktorý vypadol z knihy*, už áno! Nezávislé zoskupenie Odivo prinieslo tento rok na Dotyky a spojenia inscenáciu pre deti zobrazujúcu vlka, ktorý hľadá svoju svorku. Predstavenie začne prirodzeným úvodom. Ocitneme sa v akomsi umeleckom ateliéri. Tvorcovia sa predstavujú a nadviažu s deťmi kontakt. Potom sa však stane akási magická vec. Z knihy o dinosaurovi vypadne vlk. Je to malá bábka, ktorá však na rozdiel od iných rozprávkových vlkov nerozpráva. Mária Danadová, Filip Hajduk a hudobník Lukáš Kubičina sa prekvapení snažia pre vlka nájsť nový domov, v ktorom by bol spokojný. Lenže vlk sa všetkého príliš bojí. A tak prechádza z knihy do knihy, z príbehu do príbehu, stretáva rôznych živočíchov od opíc, nosorožcov a tigrov až po dinosaury. Nakoniec stretne aj vlčiu svorku, no akosi zisťuje, že do nej nepatrí. Nepáči sa mu ani v samotnom ateliéri bábkohercov, pretože tam ho ohrozuje pán všetkého, ospalý kocúr Oliver. Na konci sa však herci rozhodnú, že si ho nechajú, veď Oliver si zvykne. Tak napokon príbeh končí šťastne.

Hlavnou témou je hľadanie si svojho miesta v tomto svete. Vlk má navyše strach z nového, a tak je vidieť, že sa tvorcovia snažia deti motivovať k tomu, aby sa nebáli objavovať. Objavovaním však nemyslia len nové príležitosti a iné vzletné záležitosti „dospeláckeho“ života, ale aj úplne jednoduché veci ako vlastnú fantáziu a kreativitu, či ešte jednoduchšie, nové knihy. Inscenácia má aj vzdelávací rozmer, ktorý sa naplno prejavil najmä po predstavení, keď tvorcovia dali deťom na prezretie rôzne knihy od slovenských autorov. Pomáhajú tak k rozvoju vzdelávania a povedomia o rôznych možnostiach čítania pre najmenších. Deti si môžu po skončení pozrieť z blízka aj bábky a celý ateliér a tak ich zážitok dostáva aj hmatateľný rozmer, čo je vždy veľmi obohacujúce.

Príbeh je najfascinujúcejší práve po výtvarnej stránke. Ateliér je tvorený pár kúskami dreveného nábytku, doplnený množstvom knižiek a obrázkov, ale aj umeleckých potrieb, takže je hravý a farebný, napriek jednoduchosti scénografie. Počas predstavenia tvorcovia využívajú širokú paletu

rôznych techník, ako napríklad maľovanie fúkacími fixkami na rolku bieleho papiera, či kopírovanie papierovej bábky vlka spolu s obrázkami z knižky v tlačiarni priamo na javisku, vďaka ktorým vytvoria rôzne koláže. Hrajú sa so sprejmi, pečiatkami, farbami a dokonca aj s farbou, na ktorú sa vodou dajú vytvárať biele obrazce. Zobrazujú tak vlkovoú púť cez džungľu, prehistorický svet dinosaurov aj tmavú, veľmi tmavú noc. Výtvarné prvky sú hravé a nápadité a ich striedanie udržuje po celý čas dynamiku a pozornosť. Labky, vytvorené pomocou pečiatok, ktoré znázorňujú cestu vlka po rôznych miestach vzbudzujú dojem komiksu alebo animovanej rozprávky. Hudobná zložka dopĺňa komiksovú atmosféru. Je kreovaná naživo Lukášom Kubičinom. Ten okrem atmosférotvorných piesní púšťa aj rôzne rockové a iné známe svetové hity, čím v hľadisku pôsobí takmer tanečný ošiaľ. Práve prirodzenými a uvoľnenými reakciami detského publika naberá inscenácia na ešte väčšej ľudskosti. Interaktívne zapájanie divákov je pri inscenáciách pre mladé publikum takmer štandard, no tu to tvorcovia nerobia na prvú. Svoje publikum vnímajú a občas položia takmer rečnícku otázku, na ktorú si sami odpovedajú reakciou z publika. Deti tak majú pocit, že sa s hercami môžu naplno hrať a pomôcť im v hľadaní správneho miesta pre malého vlčička.

Rovnako ako počiatočný boj vlčička s kocúrom Oliverom, ktorý sa napokon končí zmierením, aj deti odchádzajú s vedomím, že je v poriadku, ak človek bojuje s osudom, no netreba sa vzdávať. Miesto napokon nájde každý z nás.